

เรื่องจริงเกี่ยวกับการศึกษาไทย: ย้ายครูจนโรงเรียนพัง

นำเสนอเมื่อ : 26 ก.ย. 2551

ย้ายครูจนโรงเรียนพัง! ฉลอง ปิ่นทอง เรื่องที่จะเขียนต่อไปนี้เป็นเรื่องจริงที่น่าจะเตือนสติ และกระตุ้นจิตสำนึกที่ดีของผู้รับผิดชอบการจัดการศึกษาของบ้านเมือง ตั้งแต่ระดับชาติมาจนถึง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา (สพท.) และ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษา ได้ว่า การทำงานของท่านได้ทำให้การศึกษาของชาติหายนะลงทุกวัน ๆ ทำลายโรงเรียน ทำลายครู และทำลายเด็กอย่างเลือดเย็น คงจะจำกันได้ว่า ในการประเมินคุณภาพการศึกษารอบแรก สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ได้รายงานไว้ในจำนวนโรงเรียนทั่วประเทศกว่า 30,000 โรงเรียน มีโรงเรียนกว่า 20,000 โรงเรียนไม่ได้มาตรฐานขั้นต่ำ และอีกกว่า 15,000 โรงเรียน อยู่ในขั้นไอซียูหรือโคมา

หลายโรงเรียนไม่ผ่านการประเมินภายนอกจนต้องเข้าร่วมโครงการไอซียูของหนังสือพิมพ์มติชน แปลเอาความว่า การศึกษาขั้นพื้นฐานของไทยกำลังดำดิ่งสู่หายนะ และการปฏิรูปการศึกษาที่ทำกันมา 9 ปี ได้ล้มเหลวลงแล้วอย่างไม่เป็นท่า เพราะอะไร?

เพราะโรงเรียนที่จัดการศึกษาไม่มีคุณภาพส่วนมากเป็นโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ขาดความอิสระคล่องตัว ขาดแคลนครูอย่างหนักทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ ขาดแคลนงบประมาณจนไม่สามารถพัฒนาโรงเรียนเป็นขั้นเป็นอันได้ นักเรียนไม่ฉลาด ผู้บริหารโรงเรียนไม่มีความสามารถในการบริหารงานวิชาการ ขาดความรู้และทักษะในการบริหารและขาดภาวะผู้นำ นอกจากสาเหตุข้างต้นที่ไม่เคยได้รับการแก้ไขอย่างจริงจังจากหน่วยงานที่รับผิดชอบแล้ว สพท. และ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาบางแห่ง ที่ขาดความรู้ ขาดวิสัยทัศน์ หัวตัวเป็นมาเพียงทางการศึกษา ก็มีส่วนซ้ำเติมโรงเรียนขนาดเล็กให้ต้อคุณภาพลงไปอีก ด้วยการย้ายครูแบบเลนพรรคเลนพวก เลือกที่รักมักที่ชัง และไม่ฟังความเห็นจากผู้บริหารจนโรงเรียนพัง! ต่อไปนี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริง ๆ

ที่โรงเรียนแห่งหนึ่งที่ถูกเขียนเป็นผู้อำนวยการโรงเรียน ระหว่างปี 2539 ? 2549 ผู้เขียนดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนสตรีอ่างทอง ทำงานร่วมกับคณะผู้บริหารและคณะครูพัฒนาโรงเรียนจนเป็นโรงเรียนที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับและได้รับรางวัลโรงเรียนรางวัลพระราชทานในปี 2545 มีนักเรียนเพิ่มมากขึ้นเป็น 3,000 คนในปี 2549 จากโรงเรียนที่มีนักเรียนเพียง 1,460 คนในปี 2539 ตอนปี 2549 ผู้เขียนสอบเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนได้อันดับที่ 1

ได้เลือกไปดำรงตำแหน่งที่โรงเรียนนี้ เห็นความขาดแคลนของโรงเรียน สภาพการทำงานของครู และสภาพของเด็ก ๆ ที่น่าสงสารแล้ว ผู้เขียนคิดว่า จะต้องทุ่มเทพัฒนาโรงเรียนแห่งนี้ให้พ้นจากสภาพเหมือนถูกทอดทิ้งให้ได้ ด้วยความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาโรงเรียน คณะครูและนักเรียนด้วยใจเต็มร้อย ผู้เขียนได้ขอให้เพื่อน ๆ และท่านที่เคารพนับถือบริจาคทุนการศึกษา บริจาคเครื่องคอมพิวเตอร์ และสร้างห้องคอมพิวเตอร์ จัดหาอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์ จัดหาโปรแกรม e-learning เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ของนักเรียน

พัฒนานักเรียนให้มีความรู้ทางด้านวิชาการและฝึกนักเรียนให้มีระเบียบวินัยและมีกิริยามารยาทที่ดีงาม ส่งนักเรียนเข้าแข่งทักษะทางวิชาการระดับต่าง ๆ ในตอนปีการศึกษา 2549 นั้นเอง

โรงเรียนได้ผ่านการประเมินภายนอก ได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษา จาก สมศ. ชุมชนเริ่มศรัทธาในโรงเรียน มีความหวังที่จะได้เห็นโรงเรียนดีไกลบ้าน จะได้ไม่ต้องส่งลูกหลานไปเรียนไกลบ้าน

แต่แล้วความหวังของชาวบ้านก็พังทลายลง ความมุ่งมั่นในการพัฒนาโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียน คณะครูและชุมชนได้รับการตอบแทนจาก สพท. และ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษา ด้วยการย้ายครูออกจากโรงเรียนถึง 3 คน (โดยมีผู้บริหารที่คงไม่ได้รับการอบรมด้านจริยธรรมกระซิบกับครูที่ขอย้ายว่า อยู่กับ ผอ.คนนี้ทำงานหนัก ย้ายมาอยู่กับพี่สบายกว่า

พอครูเขียนย้าย ที่ภาษาฟุตบอลเรียกว่า ลูกเขาเทา จึงให้ย้ายตั้งใจโดยไม่ฟังความเห็นจากผู้บริหารโรงเรียนที่ขอให้พิจารณาจะรับย้ายไว้ก่อนเพื่อสร้างศรัทธาให้ชุมชน) มีครูย้ายมาแทน 1 คน จากครู 9 คน เหลือครูเพียง 7 คน ผู้ปกครองเริ่มขาดความมั่นใจในโรงเรียน

ย้ายลูกหลานหนีไปเรียนในตัวอำเภอ คอมพิวเตอร์ที่จัดหาไว้ก็ใช้ประโยชน์ได้น้อยลง อังกะลุงไม่มีคนเล่น
กีฬา ก็เล่นไม่ได้เพราะนักเรียนน้อย สื่อและอุปกรณ์การสอนที่ขอบริจาคมาก็ไม่มีคนใช้ เกิดคำถามขึ้นว่า สพท.และ
อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาย้ายครูแบบนี้ ผู้บริหาร ครูและชุมชนจะพัฒนาโรงเรียนได้อย่างไรและพัฒนาไปทำไม?
เพราะอยู่เฉย ๆ แบบ ? มึงอยู่ได้ กูอยู่ได้? รอวังเตน
อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาหรือวังเตนนักการเมืองย้ายไปโรงเรียนใหญ่เบาแรงกว่ากันเยอะ!
มีอุปกรณ์การสอนตลอดจนสื่อไอทีเพียบพร้อม ถ้าไม่มีครู สิ่งเหล่านี้ก็ไม่เกิดประโยชน์ ปีนี้มีครูเออร์ลี่ รีไทร์ 1 คน
ขอย้ายอีก 2 คน ถ้าย้ายกันแบบตัดตีนสิ้นมือเหมือนปีที่แล้ว ครูก็จะเหลือ 4 คน สอนนักเรียน 8 ห้อง 8 วิชา
ประเมินภายนอกครั้งต่อไป โรงเรียนนี้เขาไอซียูแน่! การศึกษาของชาติหายนะ โรงเรียนพัง
ชุมชนและเด็กยากจนขาดที่พึ่ง!! ย้ายครูแบบนี้ใช่ไหมที่ทำให้การศึกษามีคุณภาพในสายตาของ สพท. และ
อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษา!!!